

13) ad samme Paragraph.

At der efter 1ste Affnit tilføies:
 „Derimod finder den ingen Anvendelse paa de med Kjøbstæber forbundne Landsfogne, men disses Bidrag til visse fælles Udgifter blive at ligne og at opkræve overeensstemmende med de hidtil paa ethvert Sted gjældende Regler, samt derefter at indbetale i Kæmmerkassen.“

14) ad samme Paragraph.

At Ordet: „Den“ i 2det Affnits 1ste Linie forandres til:

„Nærværende Lov“

og at derefter den Deel af § 18 fra det anførte Sted til Enden betegnes som § 19.

Brasch.

Fingerslev,
Formand og Ordfører.

Chr. Sorgenf.

Simonh.

Strøm.

II.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende Forandring i Loven om Søneringen af 19de Februar 1861.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24de Oktober 1862.)

Det høie Thing har overbraget Undertegnebe at sammentræde i Udvalg for at overveje og afgive Betænkning over det forelagte, ovenfor nævnte Lovudkast.

Efter fra Indenrigsministeriet at have faaet tilfattet de til samme indkomne Besværginger, tilligemed de over disse afgivne Erklæringer, betræffende de i Lovudkastet berørte Forhold, have vi gennemgaaet samtlige Bilag og overveiet det deri Fremførte. Besværgingerne ere deels over, at Søneringslovens § 3 indskrænker Sættefflipperes Ret til at føre Skibe indenfor den Grændse, hvori det ikke er befaleet at holde Logbog, til Fartøier under 20 Kommercelestær,

deels og især over, at ifølge § 10 intet Skib, som farer udenfor denne Grændse, maa, uden Hensyn til Størrelse eller Farvandet, udklæres uden at have idetmindste een examineret Styrmand til Tjeneste ombord — og man andrager derfor paa Forandringer i de paaklagede Bestemmelser, i sidste Henseende navnlig saaledes, at det tillades mindre Skibe i Fart paa Østersøen, Sverrig-Norge, England, Belgien og Holland iftedetfor Styrmand at have en saakaldet Bedstemand ombord.

Saaavel efter alt det Foreliggende, som ifølge vor Overbevisning, tør det ansees for høvet over enhver Tvivl, at de Bestemmelser, hvorom der andrages, ere hæmmende og trykkende